

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 112**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

106.

Måndag

Gränske,

Jag får ditt brev just som
jag ännu har påtänkt mig på
tåget och resa hem. Jag
funderade något på att stann
na och invänta sligher,
men man får inte narra
gullna människor och jag
vägar inte vara löjlig, borta
hemifrån för de ha det
så tråkigt, då jag inte åter
inne i mitt rum och skrif
ver att jag inte kan veta

om det icke blir slut på
husfriskelse. För resten
så recit ut något så nog är
det dunt, fastlikt roligt.
men nu har jag varit mig
af med allt roligt och arbeta
far bara. Det kostar oss
en vecka till saccuarose
och det är bättre att för den
då.

Jag blef så glad af ditt bref
för jag var rädd att jag
inte hade skrifvit något tyd-
ligt, att jag så gärna ville,
fast jag icke kunde. Men
jag gläder mig så mycket af

att få skriva hast en tid till
saccuarose med slig utan slotta
betygsmen, som nu har kölat
afver mig i många år. Därför
vill jag icke så gärna ha slig
nu, utan apasara den glasa stum
den till allt är förflutadt och
skillem är fast i de första Kapit-
len. Nu ligger allt och flyter.
Men framåt går det ganska
mycket minstströtan. Och länge
blir den, längre än Gårda och
Johu Klare och alla långa böcker
i världslig. Troligen får jag ge ut
den i två delar, men nu måste
jag ha andra delens klar, innan

den förtä Ransen, som du väl
kan förstå.

Glän har varit mycket akant
och mycket tråkigt. Gysse
har talat med mig acuat en
en tyska. Jag serar icke folk,
då jag är ensam. Roligt att
det gick bra med Branses och
bra roligt, att han hade talt
sig. Att han upprekar sig har
jag också märkt. Man kan ad-
drig berätta en af hans historier
ty alla ha hört den förr af honom
själf.

Waj nu måste jag behålla
räkningen
med många hälsningar och
mycket kärlek.
Din Selma